uenit hora & nunc ē quando mortui au
dient uocē filii dī & qui audierint uiuent.
Sicut enim pater habet uitā in semet ipso.
Et potestatē dedit ei. et iudicium facere quia
filius hominis est. Nolite mirari hoc quia
uenit hora in qua om̄s qui in monumen
tis sunt audient uocē eius. & pcędunt
qui bona fecerunt in resurrectionem
uitae. Qui uero mala egerunt in resur
rectionē iudicii. Non possum ego a me
ipso facere quicquam. Sicut audio iudi
co. & iudicium meū iustum est. ua
non quęro uoluntatē meam. sed uolunta
tē eius qui misit me. i ego testimoniū
phibeo de me. testimoniū meum non est
uerum. Alius est qui testimoniū phibet
de me. Et scio quia uerū est testimonium
qđ phibet de me. Vos misistis ad iohannē
et testimonium phibuit ueritati. Ego autē
non ab homine testimoniū accipio. sed hęc
dico ut uos salui sitis. Ille erat lucerna ar
dens et lucens. Vos autē uoluistis exultare

Karlsruhe LB. Aug. CLXXVIII, f. 181r

155

Hand C

Bad. Landesbibliothek Karlsruhe
- Fotostelle -
Cod.: Aug. perg. 178
fol.: 181v
Veröffentlichung nur mit Genehmigung

15175